

Kardelenin Hercai Aşkı

— KARDELEN · 09 Kasım 2011

Dağlarda rengârenk, açan çiçektim,
Hercai bir aşkın, kurbanı oldum.
Onun yüzündendir, ne cefa çektim,
Yolunu gözlerken, kara gömüldüm.

Kor bir alev miydin, kasıp kavurdun?
Gözüme gönlüme, değdin de geçtin.
Beni can evimden, canımdan vurdun,
Önce meyil verip, sonra vazgeçtin.

Mor bir ışık mıydın, uçsuz bucaksız?
Gönlüm engininde, aklım hep sende
Kalbim neden bilmem, çarpar duraksız?
Bu nasıl bir aşk ki, izi hep bende.

Burcu burcu kokan, hercaımdın sen,
Mor menekşe renkli, tek çiçeğimdin.
Nasıl unuturum, söyle seni ben?
Kokun hep benimde, gider mi sandın!

Görür görmez seni, hala titrerim,
Kan kırmızı olur, betim benizim.
Sensizliğimeymiş, bahtsız kaderim,
Kokun savruldukça, yanar genizim.

Bu kadar severken, ayrılık niye?
Aşkımız ne olur, kalmasın yarım.
Söz verdiğin halde, gelmedin diye!
Ondandır sitemim, efkârım zarım.

Kardelen
Serap Sönmez